

ført i det Omfang, som man havde haabet, at de skulde kunne gennemføres i, netop paa Grund af Understøttelsens Bortfald. Det er derfor paa dette Punkt, man i første Række maa søge Ændringer gennemført; forhaabentlig vil det lykkes, saaledes at vi kan faa hele denne Sag fremmet.

Det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen spurgte, om det ikke var Hensigten at gaa til Oprettelse af Skoler for Arbejdsinvalider. Jeg maa besvare dette Spørgsmaal derhen, at man i Indenrigsministeriet ikke mener at kunne gaa til at lade udarbejde Forslag til Oprettelse af saadanne Skoler. Vi gør nu paa dette Omraade Erfaringer ved de Invalideskolers, som drives i Sønderborg, og Arbejdersforsikrings-Raadet har til Hensigt at indlede et Samarbejde med Hjemmet for Vanføre for derigennem at komme vanføre til Hjælp ved Uddannelsen. Raadet har derfor ved et Møde, som for nylig er afholdt i Stockholm, sat sig ind i det Arbejde, som der finder Sted mellem den svenske Riksforsikringsanstalt og de forskellige derværende Hjem for vanføre, og jeg haaber, at der ud fra disse Overvejelser maa resultere et Fremskridt paa dette Omraade.

Angaaende Militærets Benyttelse af Kaserner og Sygehuse i Garnisonsbyer har det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) fremsat nogle Bemærkninger og udtalt Ønsket om, at man snarlig vilde naa til, at Kommunerne kunde faa et større Honorar for Benyttelsen af Kaserner og Sygehuse i Garnisonsbyer, end Tilfældet hidtil har været. Som man vil vide, har der været ført en Række Forhandlinger om dette Spørgsmaal. Gentagne Gange har der været fremsendt Andragender til Indenrigsministeriet om dets Ordning paa en Maade, som var mere tilfredsstillende for Kommunerne. Disse Henvedelser har det ærede Medlem for nylig deltaet i, og jeg maa da sige, at Tiden ganske sikkert nu snart er inde til, at disse Overvejelser kan føre til et Resultat i den af Kommunerne ønskede Retning. Naar man hidtil ikke har ment at kunne gaa til at ændre de gældende Bestemmelser for Vederlag for Benyttelsen af Sygehuse og Kaserner, ligger det i, at den sidste Ændring her fandt Sted i 1917, hvor Godtgørelsen blev forhøjet med 15 Ø. pr. Manddag, og man har ment under Hensyn til de Overgangstilstande, hvori vi paa det militære Omraade befinder os, at en endelig Afgørelse af denne Sag maatte udsættes, ihvorvel man erkender, at den stærke Benyttelse af disse Institutioner under Sikringsperioden, det store Slid, som gik af Byg-

ningerne til dette Brug i den Tid, og den store Nedgang i Belægningen, som nu er fulgt efter, gør det saare forstaaeligt, at Kommunerne snarest ønsker dette Forhold ændret. Man har ogsaa fra Statens Side vist sig villig i saa Henseende, idet der er flere Kommuner, som har fremsendt Andragende derom, der har faaet Hjælp. Jeg skal saaledes nævne, at der paa Tillægsbevillingsloven for 1920—21 paa Indenrigsministeriets Budget blev givet 3 000 Kr. til Garnisonssygehuset i Fredericia og 5 500 Kr. til Garnisonssygehuset i Odense; og Krigsministeriet har for sit Vedkommende forhøjet Betalingen for leveret Kost paa Sygehuse i Ringsted, Slagelse og Vordingborg med indtil 150 pCt.; for Tiden er denne Forøgelse dog gaaet ned til 125 pCt. Dette er sket, efter at de paagældende Byers Byraad har indgivet Andragende derom, og det hele Spørgsmaal vil snarest blive optaget til endelig Overvejelse og Afgørelse indenfor Indenrigsministeriet.

Det ærede Medlem rettede ogsaa Spørgsmaal til Indenrigsministeren om Dyrtidslovens Forlængelse. Den sidste gældende Dyrtidslov havde kun Gyldighed til 1. Oktober. Loven udløb da, og jeg maa sige, at den har været i forholdsvis ringe Grad anvendt. Af 87 Byer — herunder Frederiksberg, Marstal og de sønderjydske Flækker — har kun 39 anholdt om og faaet Samtykke til at anvende Loven; altsaa ikke en Gang Halvdelen af Landets Byer har bragt Loven til Anvendelse. Og af 1 259 Landkommuner har ca. 100 ønsket og faaet Samtykke til at anvende denne Dyrtidslov, altsaa et meget ringe Antal af Landkommuner. Indenrigsministeriet har derfor ikke fundet Anledning til at foreslaa denne Lov forlænget. Jeg skal i denne Sammenhæng ogsaa pege paa, at Hjelpekasserne i Hensid til den første Dyrtidslov, som blev givet, har Bemyndigelse til at overskride det hidtil gældende Maksimum for Statstilskud, der var 250 000 Kr. Dette Maksimum bortfaldt som nævnt ved den første Dyrtidshjælp. Det er stadig bortfaldet, og man kan altsaa foreløbig gennem Hjelpekasserne komme de Personer, som det ærede Medlem her særlig havde sin Opmærksomhed henvendt paa, Enker og syge, til Hjælp.

Om man nu bør blive staaende i al Fremtid ved Ophævelsen af dette Maksimabeløb, som fra Statskassen skal tilskydes til Hjelpekasserne, stiller jeg mig meget tvivlende overfor. Jeg tror, her er et Forhold, som meget snart melder sig til Overvejelse, jeg tror, at man bør gaa tilbage til Bestem-